

Prædiken til Bededag 2017.

Tekst: Matt. 3,1-10

Midt i det jødiske folk begynder en mand en dag at tale om Gud på en ny måde. Han hed Johannes og fik tilnavnet Døberen. Han var ret kontant i sit sprog, og satte navn på hykleriet. Han sagde: I tror at I kan gøre som I vil, for I er jo jøder, tilhører Guds udvalgte folk, er Abrahams børn. I har alle Guds løfter og velsignelse, som Gud gav til Abraham, så I tror at alt er i orden og I kan leve og gøre som I finder for godt. Men jeg siger jer. I skal ikke undslippe dommen.

Sådan talte Johannes og brugte kraftige ord, og angreb hykleriet hos sit folk.

Folk blev ramt i samvittigheden, for mennesker kan godt lide tordentale. Det er lidt mærkeligt, men mennesker kan godt lide når der bliver stillet krav til dem. Så ved man hvad der forventes, og så kan de selvgode og stærke rette ryggen, og sige: Det er sandt, sådan gør vi også. Og de som får ondt i samvittigheden kan spørge: Hvad skal vi gøre?

Og svaret Johannes gav dem var: Bekend jeres synder og lad jer døbe.

Det kan man da finde ud af. Og det at lette sin samvittighed gør godt. Det mærkede de, og da de var døbt i flodens rensende vand, følte de sig som nye mennesker.

Men der var også dem som blev vrede og følte sig uretfærdigt omtalt. Der blev uro omkring Johannes. For og imod. Han blev grundigt diskuteret mand og mand imellem, og hos kvinderne også.

Men mange gik ud i flodens vand til Johannes, og blev døbt i flodens rindende vand, og følte både kroppens og sjælens renhed. Og mens vandet fordampede af kroppen i solens varme, fordampede frygten for dommen. Men kravet fulgte med dem

op af vandet og ind på flodbredden og med i livet. Du skal leve som du er døbt. Bær frugter som er omvendelsen værdige. Lev som den rene. Gør godt mod din næste. Gør hvad din Gud kræver af dig. Alt dette fulgte med dem fra Johannes ord.

De var blevet vasket rene, havde gjort fortiden op, men de gik med sig selv videre i livet.

Hvad er omvendelse kan vi spørge?

Og når vi samles til gudstjeneste med dåb i dag, så kan vi også spørge om hvad dåb er?

Først vil jeg spørge hvad det nye testamente mener med ordet omvendelse.

Hvad er omvendelse?

Ordet betyder ganske enkelt at vende om. At dreje sig rundt og gå i en anden retning.

I Døberen Johannes ord lød det: Omvend jer for Himmeriget er kommet nær.

Et menneske kan godt gå med en længsel efter at finde en mening med livet. Man har en indre tomhed, noget mangler og man ved ikke hvad det er. Man kan også gå gennem livet uden at spekulere over noget som helst. Men pludselig hører man noget, møder et menneske som taler om Gud.

Der sker noget som vækker sindet og tankerne. Eller man hører noget som fanger ens opmærksomhed.

Det mærkelige er at omvendelse kommer udefra, det er som at blive mødt af en anden.

Sådan også her. Guds Rige er kommet nær. I Døberens ord, og i Jesus som var på vej. Omvendelse er at blive mødt af Gud, i sin tanke, gennem et andet menneske. Gennem noget som vækker mig i det liv som er mit.

Jeg hører noget og vender mig efter det. Men jeg kan også bare fortsætte uanfægtet. Det angår ikke mig.

Omvendelse er et kald fra Gud til mit indre menneske.

Når vi lægger mærke til Jesu måde at sige det på. Så brugte Jesus det samme udtryk, som Johannes Døbereren.

Omvendelse er at vende sin opmærksomhed mod Jesu budskab. Omvendelse er ikke alt det som farisæerne talte om, at du skal lægge dit liv om, du skal vise dig værdig til Gud, du skal vise at du mener det alvorligt.

Omvendelse er dette at begynde at lytte efter Jesu budskab. Det er i menneskets øre det sker, at det begynder at høre efter hvad det er Jesus Kristus har at sige. Det er en opmærksomhed rette mod Gud.

Når vi møder denne tekst i kirkeåret på Bededag, så kan man også stille spørgsmålet: Skal en som er omvendt omvendes?

Martin Luther taler om den daglige omvendelse. At vi mennesker er villige til at lytte efter hvad Jesu budskab betyder for mig i mit liv i dag.

Det er måske der at vi, vor tids mennesker har det vanskeligt. At lytte efter hvad Jesu budskab har at sige til os i dag. Villigheden til at lade sig tiltale. At høre efter det vi ikke kan sige os selv.

Dåben betyder meget for os, i vores kirkes liv, og i vores kristne liv.

Men der er en forskel på Johannes Døberens dåb og dåben i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn.

Forskellen kan siges i de to små ord: Fra og til. Eller i ordenen klædt af og klædt på.

Johannes Dåb er en dåb fra synden. At bekende sin synd og blive vasket ren.

Den kristne dåb, er en dåb til Faderen, Sønnen og Helligånden. At blive døbt til at være GUDS BARN.

Det kunne Johannes ikke gøre. Alligevel pegede Johannes på ham som skulle komme. Johannes pegede på Jesus med ordene: Se Guds lam, som bærer verdens synd.

Netop de ord peger på den forskel der er mellem Johannes dåb og den kristne dåb.

Når et menneske døbes i Den treenige Guds navn, døbes det til at blive indsat som søn eller datter af Gud.

Paulus beskriver dåben i dette billede: *Alle I, der er døbt til Kristus, har jo ikklædt jer Kristus.*

Johannes dåb, at bekende sin synd, er at blive klædt af og stå nøgne for Gud. Stå som det menneske man er på godt og ondt. Ærligt og sandt, men afklædt.

Den kristne dåb er at blive påklædt, og stå for Gud ikklædt Kristus.

Når vi har barnedåb er dåbsbarnet klædt i en hvid dåbskjole, som er alt for stor. Det er for at barnet kan vokse op i den. Blive i den så at sige hele livet.

Og på billedet her fra voksen dåb, hvor alle er klædt i hvidt. Netop som symbol på at være ikklædt Kristus.

Iklædt Kristus betyder at alt det Jesus har gjort, hans liv, hans død og opstandelse, bliver vores. At når den døbte står for Gud, så ser Gud sin egen Søn i den døbte. Han ser Kristus når han ser os.

Det er dette den kristne dåb giver os. Al den retfærdighed som Kristus har vundet. Som Jesus bar vores liv, som Guds lam, sådan får vi lov at bære Jesu liv. Iklædt Kristus.

I dåben bytter vi plads med Kristus for Gud.

Vi bytter plads med Jesus. Han får alt vores og vi får alt det han har vundet.

Den kristne dåb tilsiger os dette, så vi kan gemme os i Kristus med vores liv, og leve i den tillid til Gud, at vi for Jesu Kristi skyld er Guds børn.

I den tro og i den tillid til Gud kan vi leve det liv, som er vores, og hver dag lytte til Jesu budskab, og følge ham på vores vej gennem livet.